



Коронація слова

2000



2020

слова



Коронація слова

Науково-довідкове видання на відзначення
20-річчя Міжнародного літературного конкурсу
«Коронація слова»
2000–2020

Київ
Світ Успіху
2019



УДК 821.161.2'06.09:06.05(100)(035)
К68

К68 Коронація слова : науково-довідкове видання / керівник проекту Н. О. Струк. – Київ : Світ Успіху, 2019. – 496 с.
ISBN 978-617-7324-34-7

Науково-довідкове видання «Коронація слова» на відзначення 20-річчя Міжнародного літературного конкурсу романів, кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей уперше презентує читачам систематизовану інформацію про його результати як підсумок подвижницької праці засновників і меценатів – громадських діячів Юрія і Тетяни Логушів та команди. Ознайомлює із тенденціями в літературному процесі крізь призму світоглядних переконань сучасних письменників. Надає біографічні довідки про лауреатів I–III премій, перелік їхніх творів, цитати з інтерв'ю, перелік дипломантів конкурсу, окремі наукові оглядові розвідки. Видання розраховане на літературознавців, критиків, викладачів і вчителів української словесності, студентів, учнів, усіх, хто цікавиться українською літературою періоду незалежності України.

Редакційна колегія:

О. Є. Бондарева – доктор філологічних наук, професор, проректор з науково-методичної, соціально-гуманітарної роботи та лідерства Київського університету імені Бориса Грінченка, поетеса, член НСПУ і НСТДУ

А. В. Будник – кандидат мистецтвознавства, викладач Київського національного університету культури і мистецтв, член НСХУ і НСТДУ

Т. І. Вірченко – доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури і компаративістики Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка

В. М. Войтенко – голова правління Спільки кінокритиків України, головний редактор сайту «Сценарна майстерня»

О. П. Волкова – заступник керівника проекту науково-довідкового видання «Коронація слова»

Г. В. Горбенко – кандидат педагогічних наук, професор, директор Інституту журналістики Київського університету імені Бориса Грінченка, член НСЖУ

М. Г. Жулинський – доктор філологічних наук, академік НАН України, директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України

О. В. Єременко – доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури і компаративістики Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка

Р. А. Козлов – доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури і компаративістики Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка

А. Ю. Курков – письменник, журналіст, сценарист, президент «PEN-Україна»

Т. І. Логуш – співзасновниця Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова», голова правління БФ «Мистецька скарбниця»

Ю. О. Логуш – доктор економічних наук (NYU), професор, проректор УКУ, співзасновник Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»

А. М. Матвійчук – кандидат історичних наук, доцент Київського університету культури і мистецтв, народний артист України, член НСПУ і НСЖУ

В. П. Мусійченко – головний редактор проекту науково-довідкового видання «Коронація слова»

С. В. Підпригора – доктор філологічних наук, доцент кафедри української літератури, теорії та історії літератури Чорноморського національного університету імені Петра Могили

Н. О. Струк – керівник проекту науково-довідкового видання «Коронація слова», генеральний директор ТОВ «Світ Успіху»

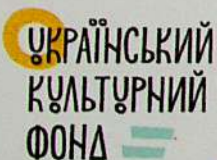
Б. Д. Струтинський – голова Національної спілки театральних діячів України, директор і художній керівник Київського національного академічного театру оперети, народний артист України

І. Є. Руснак – доктор філологічних наук, професор, академік Академії наук вищої освіти України, директор Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка

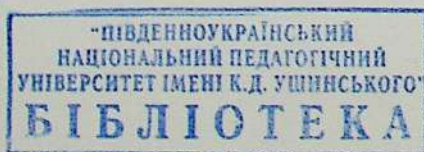
А. В. Фараон – директор ТОВ «Коронація слова», історик (ЧДУ), магістр етнології Київського національного університету імені Тараса Шевченка

С. О. Філоненко – доктор філологічних наук, професор кафедри української та зарубіжної літератури і порівняльного літературознавства Бердянського державного педагогічного університету

ЛД 9513



Видання підготовлено за підтримки Українського культурного фонду.
Позиція Українського культурного фонду може не збігатися з думкою авторів.



Автор статуетки – Поп'юк Ілля, провідний викладач із художнього металу Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

Усі права застережені

ISBN 978-617-7324-34-7

© «Коронація слова», 2019

© Видавництво «Світ Успіху», 2019

© Андрій Будник, дизайн, 2019



ЗМІСТ	
Редакційна колегія	10
Історія Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» у світлинах	12
Слово подяки	16
<i>Тетяна і Юрій Логуші, засновники та організатори Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»</i>	
Тріумф українського слова	18
<i>Микола Жулинський, доктор філологічних наук, академік НАН України, директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України</i>	
20-річчя «третьої хвилі» новітньої української літератури	20
<i>Тетяна Логуш, співзасновниця Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова», голова правління благодійного фонду «Мистецька скарбниця», Юрій Логуш, доктор економічних наук (NYU), професор, проректор УКУ, співзасновник Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова»</i>	
Із вірою в майбутнє України	32
<i>Вікторія Мусійченко, головний редактор проекту науково-довідкового видання «Коронація слова»</i>	
НОМІНАЦІЯ «РОМАНИ»	41
«Коронація слова»: 20 років популярної літератури	48
<i>Софія Філоненко, доктор філологічних наук, професор кафедри української та зарубіжної літератури і порівняльного літературознавства Бердянського державного педагогічного університету</i>	
Інформація про переможців конкурсу в номінації «Романи», відзначених I–III преміями	54
<i>Багряна Анна (54), Бакалець Ярослава (56), Батурич Сергій (57), Белімова Тетяна (58), Бердт Валентин (59), Бонь Наталія (60), Бриних Михайло (61), Вдовиченко Галина (62), Вільчинський Олександр (64), Волков Олексій (65), Вольвач Павло (66), Ворона Володимир (67), Горбань Світлана (68), Гранецька Вікторія (69), Гримич Марина (71), Грінченко Сергій (72), Гуменюк Надія (73), Дашвар Люко (75), Денисенко Лариса (76), Добрянський Василь (77), Довгопол Наталія (78), Зубченко Олександр (79), Іванцова Міла (80), Івченко Владислав (81), Івченко Ярослава (82), Ілюха Юлія (83), Камаєв Юрій (84), Кідрук Макс (85), Колінько Олена (86), Коломійчук Богдан (87), Корній Дара (88), Коришнова Анна (90), Костенко Роман (91), Крижановська Олена (92), Кубай Юлія (94), Лапіна Наталя (95), Лис Володимир (96), Литовченко Тимур (97), Луценко Зінаїда (100), Луцик Петро (101), Малко Кіра (102), Марченко Мія (103), Маслечкіна Марія (104), Матіос Марія (105), Матолінець Наталія (107), Михайленко Валентина (108), Михайлов Віктор (109), Пасічник Наталія (110), Пахомова Тетяна (111), Процайло Андрій (112), Радушинська Оксана (113), Роздобудько Ірен (115), Серова Алла (116), Слоньовська Ольга (117), Сорока Юрій (118), Терещенко Олена (119), Тибель Василь (120), Тисовська Наталія (121), Троян Марина (122), Оршуля Фариняк (123), Хома Анна (124), Шахрай Наталя (125), Шевченко Наталка і Олександр (126), Шкляр Василь (128)</i>	
Дипломанти Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» в номінації «Романи» (2000–2019)	130
НОМІНАЦІЯ «КІНОСЦЕНАРІЇ»	139
Віншуємо з ювілеєм!	144
<i>Пилип Ілленко, голова Державного агентства України з питань кіно</i>	



Сценарна майстерня

Володимир Войтенко, голова правління Співки кінокритиків України,
головний редактор сайту «Сценарна майстерня»

147

Інформація про переможців конкурсу в номінації «Кіносценарії», відзначених I–III преміями 148

Абузяров Віктор (148), Аверченко Дар'я (149), Андрієнко Віктор (150), Аркан Андрій (151), Артеменко Оксана і Марина (152), Баженов Сергій (153), Богуш Едуард (154), Боднарчук Юлія (155), Бондарчук Роман (156), Босович Василь (157), Бутенко Ярослава (158), Вайно Марія (159), Васянович Валентин (160), Васюк Юрій (161), Ганзенко Олексій (162), Денисенко Олександр (163), Доляк Наталія (165), Есаулов Олександр (166), Євстратенко Андрій (167), Зав'ялов Володимир (168), Карась Анатолій (169), Козут Ольга (170), Козир Ігор (171), Кокотюха Андрій (172), Кошман Надія (174), Кривенко Соломія (175), Лана Ра (176), Лівін Марк (177), Мелентьєва Алла (178), Мельник Віра (179), Мирний Сергій (180), Мислицька Ія (181), Негреску Ігор (182), Ніцою Андрій і Лариса (183), Обжелян Юрій (184), Остріков Павло (185), Письменний Ігор (186), Погоржельська Христина (187), Росич Олекса (188), Рубашевська Олена (189), Сергієнко Іван-В'ячеслав (190), Слесаренко Петро (191), Смирнова Наталія (192), Столяров Олександр (193), Сухолиткий-Собчук Дмитро (194), Тарасова Ольга (195), Тарасов Валентин (196), Терещенко Микола (197), Ткаченко Володимир (198), Томенко Тарас (199), Трубай Василь (200), Тютюнник Алла (201), Тяпіна Світлана (202), Уманський Олексій (203), Устюжанін Кирило (204), Цибульська Таїсія (205), Чвіров Євген (206), Чижова Марина (207), Шаманов Сергій (208), Шворак Михайло (209), Шульга Олена (210), Якимчук Любов (211), Яріш Ярослав (212)

Дипломанти Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» в номінації «Кіносценарії» (2000–2019) 213

НОМІНАЦІЯ «П'ЄСИ» 219

Поколіннева репрезентація сучасної української драматургії: коронаційні межі 224

Тетяна Вірченко, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури і компаративістики Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка

Експерименти в сучасному українському театральному просторі 228

Богдан Струтинський, голова Гільдії режисерів України, директор і художній керівник Київського національного академічного театру оперети, народний артист України

Інформація про переможців конкурсу в номінації «П'єси», відзначених I–III преміями 230

Ар'є Павло (230), Байбак Ольга (231), Баліцька Марія (232), Бодикін Гарольд (234), Васильєв Сергій (235), Вишневський Артем (236), Вітер Олександр (237), Гаврош Олександр (238), Гриб Олесь (240), Діденко Лариса (241), Драчковська Оксана (242), Дроздовський Олексій (243), Єльніков Дмитро (244), Ігнат'єва Наталія (245), Кисельов Сергій (246), Коваль Володимир (247), Ковалик Надія (248), Коник Єгор (249), Киценко Тетяна (250), Купянський Володимир (251), Лаяк Мирослав (252), Лелека Марія (253), Липовський Ігор (254), Мельничук Богдан (255), Миколайчук Олег (257), Міроненко Віктор (258), Мосійчук Олег (259), Нікуліна Анастасія (261), Олександровська Богдана (263), Підгірний Богдан (264), Поручник-Ткачук Галина (265), Рибачук Віктор (266), Росовецький Станіслав (267), Рушковський Андрій (268), Сердюк Володимир (269), Симчич Надія (270), Смілянець Марина (271), Смола Оксана (272), Стенько Володимир (273), Стриженюк Станіслав (274), Тубальцева Надія (275), Фроленков Володимир (276), Цимбаліст Катерина (277), Штонь Григорій (278)

Дипломанти Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» в номінації «П'єси» (2004–2019) 280

НОМІНАЦІЯ «ПІСЕННА ЛІРИКА» 283

Великі проблеми маленького дива 288

Анатолій Матвійчук, кандидат історичних наук, доцент Київського національного університету культури і мистецтва, народний артист України



Із досвіду роботи експерта	294
<i>Альберт Фараон, директор ТОВ «Коронація слова», експерт конкурсу в номінації «Пісенна лірика»</i>	
Інформація про переможців конкурсу в номінації «Пісенна лірика», відзначених I–III преміями	296
<i>Амеліна Вікторія (296), Антипович Тарас (297), Бінцаровська Алла (298), Гладун Дарина (299), Грабовський Микола (300), Даник Володимир (301), Дідух-Романенко Світлана (302), Живолуп Людмила (303), Жук Ігор (304), Іськова-Миклашук Олена (305), Карач Анна (306), Коназюк Ганна (307), Крушельницька Ганна (308), Кузьменко Марина (309), Кукоба Вячеслав (310), Курінна Марія (311), Лінова Карина (312), Матвійчук Анатолій (313), Мащенко Любов (315), Михальчук Оксана (316), Мусаковська Юлія (317), Павловський Андрій (318), Пантюк Сергій (319), Пащенко Валентин (321), Пруткова Тала (322), Ройченко Анатолій (323), Сажинська Ірина (324), Самара Оксана (325), Сінчук Олеся (326), Сірий Сергій (327), Стельмах Богдан (328), Танчак Катерина (331), Цимбалюк Євген (332), Цілик Ірина (333), Чайкіна Тамара (334), Шеренгова Оксана (336), Шинкарук Володимир (337), Шоха Ігор (338), Шугніло Ніна (339), Шушняк-Федоришин Ірина (340)</i>	
Дипломанти Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова» в номінації «Пісенна лірика» (2009–2019)	341
ТВОРИ ДЛЯ ДІТЕЙ «МОЛОДА КОРОНАЦІЯ»	345
Жанрова палітра «Молодої Коронації»	352
<i>Роман Козлов, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури і компаративістики Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка</i>	
Переможці конкурсу «Коронація слова» в номінації «Твори для дітей» (2000–2017) та «Молодої Коронації» (2018–2019)	358
ЗОЛОТІ ПИСЬМЕННИКИ УКРАЇНИ	369
ГРАНД КОРОНАЦІЯ СЛОВА	373
МУЛЬТИМИСТЕЦЬКИЙ ПРОЕКТ «ВОСКРЕСІННЯ РОЗСТРІЛЯНОГО ВІДРОДЖЕННЯ»	377
Слово про «Воскресіння Розстріляного Відродження»	378
<i>Тетяна Белімова, кандидат філологічних наук, письменниця, літературознавець</i>	
Програма мультимистецького проекту «Воскресіння Розстріляного Відродження»	380
СПОГАДИ, РОЗДУМИ, ВРАЖЕННЯ	383
Шанс стати обраним	394
<i>Володимир Панченко, літературний критик, літературознавець, письменник, доктор філологічних наук, професор Національного університету «Кієво-Могилянська академія», член Національної спілки письменників України</i>	
«Коронація слова» зсередини	396
<i>Галина Вдовиченко, письменниця, журналістка</i>	
Завоювання нових висот	400
<i>Тарас Федюк, президент Асоціації українських письменників, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, член Національної спілки письменників України</i>	
Унікальний науково-практичний досвід	402
<i>Олексій Власов, виконавчий директор конкурсу «Коронація слова» (2006–2011)</i>	



На сторожі Слова й України...	403
ЖУРИ МІЖНАРОДНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»	405
НАУКОВІ РЕЦЕПЦІ ТВОРЧОСТІ «КОРОНОВАНИХ» ПИСЬМЕННИКІВ	425
Комбінаторна міфопоетика роману Вікторії Гранецької «Мантра-омана»	426
<i>Андрій Гурдуз, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського</i>	
Метагероїня романів Дари Корній та питання жанрової еволюції прози письменниці	434
<i>Андрій Гурдуз, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського</i>	
Мова літератури і живопису: «Дівчинка на кулі» Ольги Слоновьовської і Пабло Пікассо	448
<i>Андрій Гурдуз, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського</i>	
Українське фентезі: відкриття нових літературних світів і творчих перспектив	452
<i>Дарія Лукьяненко, кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії й методики мовно-літературної та художньо-естетичної освіти Миколаївського ОІППО</i>	
Жанрові трансформації роману Надії Гуменюк «Енна»	456
<i>Інна Родіонова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського</i>	
Роман Надії Гуменюк «Вересові меди» як художня реалізація ментальної матриці	459
<i>Інна Родіонова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського</i>	
Вільний / невільний світ: образ Європи в романі «Вільний світ» Тетяни Белімової	462
<i>Світлана Підпригора, доктор філологічних наук, доцент кафедри української філології, теорії та історії літератури Чорноморського національного університету імені Петра Могили</i>	
Жанрово-стильова своєрідність історичної прози подружжя Литовченків.	466
<i>Віктор Разживін, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови та літератури ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет»</i>	
«Гастарбайтерки» Наталки Доляк: історія трьох українських заробітчанонок	472
<i>Владлена Руссова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української філології, теорії та історії літератури Чорноморського національного університету імені Петра Могили</i>	
ПЕРЕЛІК ПУБЛІКАЦІЙ ПРО ТВОРЧІСТЬ ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»	477
ПАРТНЕРИ МІЖНАРОДНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»	483
ПІСЛЯМОВА	486
<i>Неоніла Струк, керівник проекту науково-довідкового видання «Коронація слова», генеральний директор видавництва «Світ Успіху»</i>	
КОМАНДА ПРОЕКТУ НАУКОВО-ДОВІДКОВОГО ВИДАННЯ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»	488
ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК ПЕРЕМОЖЦІВ І ДИПЛОМАНТІВ КОНКУРСУ «КОРОНАЦІЯ СЛОВА»	491

Дехто каже, ніби знав, що буде війна. Я цього не відчувала, а тільки бачила, як ми пропускаємо можливості, як не робимо необхідні кроки до зближення, до взаємопорозуміння. Бачила, що владі вигідно протиставляти різні регіони України. Хоча, здавалося, було зрозуміло, що треба більше контактувати, їздити з концертами, культурними акціями, фестивалями із Заходу на Схід і навпаки, влаштовувати зустрічі в Криму. Розмовляти, спілкуватися, знайомитися, а не вестися на провокації політиканів. Але державні структури ніколи по-справжньому такими речами не переймалися, а в письменників і музикантів бракувало можливостей для того, аби робити це без жодної підтримки...

А подорожі має собі дозволяти кожен. Хоча б іноді. Це і задоволення, і самоосвіта, і самовдосконалення. Це, зрештою, можливість подивитися під іншим кутом зору на людей, на себе в новій обстановці, на свою реакцію на певні речі. Людина з будь-якої подорожі повертається оновленою. Вона набуває нового досвіду. Українцям подорожі просто необхідні. Це також школа взаєморозуміння. А ми цього позбавлені.

Письменниця та журналістка Галина Костянтинівна Вдовиченко народилася 21 червня 1959 року на Кольському півострові за Полярним колом. У дитинстві разом із родиною часто переїжджала, тож навчалася в школах Івано-Франківська, Надвірної, Рави-Руської, Москви. Часто гостювала в бабусі з дідом у селі Отинії Коломийського району Івано-Франківської області, на батьківщині тата.

Закінчила Галина Вдовиченко філологічний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка. Нині працює заступником головного редактора щоденної газети «Високий Замок» (Львів).

Авторка дебютувала в 2008 році з романом «Пів'яблука», який, щойно видали, розійшовся впродовж місяця. І надалі роман не втрачає популярності, його постійно перевидають. Другий роман Галини Вдовиченко «Замок Гербуртів» отримав першу премію в номінації «Романи» на конкурсі «Коронація слова – 2009» і вийшов у світ під назвою «Тамдевін». Через рік з'явився роман «Хто такий Ігор?», ще за рік побачила світ перша книжка для дітей – казкова повість «Мишкові Миші» з ілюстраціями художниці Анни Сарвіри.

Наприкінці 2011 року Галина Вдовиченко та поет і бард із Тернополя Олександр Смик стали ініціаторами написання колективного есемес-імейл-роману, у якому взяв участь 31 автор з усіх куточків України та з-за кордону. Галина стала упорядником роману, складеного з листів та есемесок. Електронну версію «Поштаментального роману» оприлюднили на сайті «Буквоїд» напередодні нового 2012 року.

У січні 2012 року в мережі «Фейсбук» Галина створила «Біржу рукописів», де автори викладають у вільний доступ уривки зі своїх ненадрукованих творів, обговорюють тексти, обмінюються інформацією. Видавці можуть із ними ознайомитися і запропонувати співпрацю.

Захоплюється письменниця, окрім читання книг, гірськолижним відпочинком, дизайном одягу та інтер'єру,



**Галина
Вдовиченко**

колекціонує рукавички. Найбільшими авторитетами в літературі є улюблені письменники: Льюїс Керролл, Астрід Ліндгрен, Леся Українка, Ольга Кобилянська, Габріель Маркес, Антон Чехов, Герман Гессе, Микола Хвильовий, Джозеф Кутзее, Ліна Костенко, Михайло Коцюбинський, Песах Амнуель, Людмила Улицька, Володимир Набоков, Тоніно Бенаквіста, Франсуаза Сagan, Ельфріда Елінек, Курт Воннегут, Песах Амнуель, а також сучасники Галина Пагутяк, Сергій Жадан, Тарас Прохасько, Марія Матіос, Валерій Шевчук, Ірен Роздобудько,

Лариса Денисенко, Андрій Курков, Таня Малаярчук, Оксана Забужко, Юрій Андрухович.

Виховує доньку та сина.

Друкувала свої твори у видавництвах «Нора-Друк» (Київ), «Грані-Т», «Клуб сімейного дозвілля», «Фоліо», «Видавництво Старого Лева», «Комора».

Має відзнаку «Золотий письменник України» (2017).

Твори

Романи

- «Пів'яблука» (2008)
- «Замок Гербуртів» («Тамдевін», 2009)
- «Хто такий Ігор?» (2010)
- «Бора» (2011)
- «Купальниця» (2012)
- «Пів'яблука» (у новій авторській редакції, 2013)
- «Інші пів'яблука» (2013, 2019)
- «Тамдевін. Вовчі історії замку Гербуртів» (2015)
- «Маріупольський процес» (2015)
- «Найважливіше – наприкінці» (2019)

Повісті

- «Мишкові миші» (2011)
- «Ліга непарних шкарпеток» (2013)
- «36 і 6 котів» (2015)
- «Засинай. Прокидайся» (книжка-перевертайка для дітей, 2016)
- «36 і 6 котів-детективів» (2017)
- «Мишкові Миші з продовженням» (2017)
- «Сова, яка хотіла стати жайворонком» (2018)
- «Чорна-чорна курка» (2018)
- «36 і 6 котів-компаньйонів» (2019)

Оповідання

- «Бора» (2011)
- «Госпіталь. Розвантажувальні дні» (2015)

Збірка малої прози

- «Ось відкрита долоня» (2016)

Антології

- «20 письменників сучасної України» (оповідання «Брат», 2011)
- «27 регіонів України» (оповідання «Вулиця Дадугіна – вулиця Довбуша», 2012)
- «Історія України очима письменників» (оповідання «Княгиня та вогняна саламандра», 2013)



«Жити-Пити. 40 градусів життя» (оповідання «Вікно», 2013)
 «13 різдвяних історій» (оповідання «Повернення до Матроської тиші», 2013)
 «Україна-Європа» (уривок «Пінзель у Парижі», 2014)
 «Ода до радості» (оповідання «Запах скошених кульбабок», 2014)
 «Друзі незрадливі» (оповідання «Умка, Умас, Умич», 2014)
 «Літопис самовидців: дев'ять місяців українського спротиву» («Хтось на Майдані та на Грушевського...», 2014)
 «Волонтери. Мобілізація добра» («Госпіталь. Розвантажувальні дні», 2015)
 «Маслини на десерт» (оповідання «Никифор та інші чоловіки у грі «Вірю-не вірю», 2015)
 «Львів. Кава. Любов» (2015)
 «Аеропорт і...» (серія «Дорожні історії», 2016)
 Хрестоматія сучасної української дитячої літератури для читання в 3, 4-му класах, серія «Шкільна бібліотека» (уривок з повісті «36 і 6 котів» – «Найдовші вуса», 2017)
 «Львів – місто натхнення. Література» («Де живе сестра Роберта Кері», 2017)
 «То є Львів. Колекція міських історій» («Колесса і вишні від Франка», 2017)
 «Зелене яблуко, срібні мечі» («Звідки ти сходи» та інші, 2017)
 «Це зробила вона» («Соломія Крушельницька», 2018)
 «Лялька. Оповідання про дитинство» («Начебто про ведмедика», 2018)
 «19 різдвяних історій» («Лорд, вівсянка і любов», 2018)

Нагороди

2008 – спеціальна відзнака «Вибір видавців» на конкурсі «Коронація слова» за роман «Пів'яблука»

2008 – диплом «Дебют 2008 року» в номінації «Найкращий автор» від книготоргової мережі «Емпік»
 2009 – друге місце на конкурсі «Найкраща українська книга – 2009» за версією читачів та журі тижневика «Кореспондент» (роман «Пів'яблука»)
 2009 – перша премія на конкурсі «Коронація слова» за роман «Замок Гербуртів» («Тамдевін»)
 2011 – перше місце в номінації «Оригінально оформлене та проілюстроване видання» на Міжнародному дитячому фестивалі у Львові; відзнака «Книжкове Левеня» (казкова повість «Мишкові миші»)
 2011 – друге місце в номінації «Світ дитинства» та третє місце в номінації «Мистецтво друку» в національному конкурсі «Найкраща книга України» (казкова повість «Мишкові миші»)
 2011 – диплом фіналіста Літературної премії «Книжка року ВВС – 2011» за роман «Бора»
 2012 – перша премія на конкурсі «Коронація слова» за казкову повість «Ліга непарних шкарпеток»
 2013 – диплом фіналіста Літературної премії «Книжка року ВВС – 2013» за казкову повість «Ліга непарних шкарпеток»
 2015 – перемога у Всеукраїнському рейтинзі «Книжка року 2015» в номінації «Красне письменство. Жанрова література» за роман «Маріупольський процес»
 2016 – нагорода «За найсмішнішу книжку року» на «Книжковому Арсеналі»
 2017 – відзнака «Золотий письменник України»
 2018 – перемога в номінації «Ілюстрована книжка року» в «Топ БараБуки» за книжку «Сова, яка хотіла стати жайворонком»
 2019 – перемога у номінації «Дитяча і підліткова література» на фестивалі «Book Space Fest – 2019» за книжку «36 і 6 котів»



Для чого я пишу? А для чого ми дихаємо? Спимо? Сміємося? Плачемо? Хтозна... Так нас «спроєктовано» Вищим Розумом. У своїх книгах я не шукаю себе. У книгах виставляю «частокіл проблем». Для кожного. Незалежно від того, чи така проблема вже торкнулася особи, чи ще колись торкнеться. А може, не торкнеться ніколи. Але ви від неї не застраховані. Я лише даю варіанти розв'язання проблем, які можуть спіткати будь-кого.

У мене немає жодних секретів і рецептів творчості. Коли письменник пише власною кров'ю і власним здоров'ям – читач непомилно розпізнає це. Я знаю, що в усі часи актуальною для будь-якої літератури була й залишається людина зі своїм серцем. Ось і вся актуальність. Письменникові важить написати книжку, яку би читали і розуміли «знаки», розставлені в ній автором.

Письменниця Марія Василівна Матіос народилася 19 грудня 1959 року в селі Розтоки Чернівецької області на Буковині. Корінна гуцулка, вона з дитинства проявляла здібності до слова. Її найближче оточення – велика колоритна родина – найбільше сприяла цьому. Так, бабуся Марії Матіос – майстер афоризмів, за що односельці називали її Соломоном. Дебютним став ліричний вірш, який написала в 15 років. Потужним рушієм у розквіті письменницького таланту було навчання на філологічному факультеті Чернівецького державного університету. Адже ще студенткою створила збірку поезій «3 трави і листя», що вийшла в 1982 році, коли юна Марія закінчувала навчання в університеті.

Спершу майбутня письменниця працювала на журналістській ниві: вісім років редактором газети на машинобудівному заводі в Чернівцях. Згодом очолила Чернівецьку обласну організацію Спілки письменників України, стала одним із засновників науково-літературного періодичного видання «Буковинський журнал». Марія Матіос була серед тих, хто домагався присвоєння Чернівецькому університету імені «буковинського соловейка» – поета Юрія Федьковича.

Як прозаїк дебютувала новелою «Юр'яна і Довгопол» (1992), яку надрукували на шпальтах журналу «Київ» із передмовою Володимира Дрозда. Поетичні книжки письменниці «3 трави і листя», «Вогонь живиці», «Сад нетерпіння», «Десять дек морозної води», «На Миколая», «Жіночий аркан» не мали такої популярності, як прозові.

Починаючи з 2001-го, із-під пера письменниці майже щороку з'являвся один роман. За цю потужну роботу літературні критики назвали Марію Матіос «найбільш плідною письменницею України», серед її неофіційних титулів – «чортик, що вискочив із табакерки», «грант-дама української літератури».

Марія Матіос здобула багато офіційних відзнак, премій і нагород, за її творами поставлені вистави та зняті фільми. Так, романи «Солодка Даруся», «Нація», «Майже ніколи не навпаки» інсценізовані в Івано-Франківському академічному обласному українському музично-драма-



Марія Матіос

тичному театрі імені Івана Франка (далі – Івано-Франківський драмтеатр).

Ці вистави успішно поставив Івано-Франківський драмтеатр під час гастролей у Канаді, Польщі, США та багатьох регіонах України. Сценічна версія «Майже ніколи не навпаки» на сцені Львівського молодіжного театру імені Леся Курбаса була схвально сприйнята критиками та глядачами. Вистави «Солодка Даруся», «Вір або не вір» (за новелою «Не плачте за мною ніколи») пройшли в Чернівецькому академічному обласному українському

музично-драматичному театрі. Спільним проектом Івано-Франківського драмтеатру і Херсонського обласного академічного музично-драматичного театру ім. М. Куліша (режисер Сергій Павлюк) стала постановка вистави «Не плачте за мною ніколи». На підмостках Київського національного академічного театру оперети відбулася інсценізація вистави «Москалиця» (режисер Влада Белозоренко).

Моновистава «Slodka» Зеленогурського культурного центру (Польща) зібрала кілька гран-прі на фестивалях (режисер Малгожата Пашкер-Войцешонек). На камерній сцені Національного академічного українського драматичного театру імені Марії Заньковецької було представлено виставу «Мама Маріца – дружина Колумба», створену за підтримки театральної групи «Кодрант». Вистава «Одкровення Іванки» за книгою «Черевички Божої матері» у постановці Є. Чистоклетова йшла в Першому академічному українському театрі для дітей та юнацтва у Львові.

16 березня 2015 року в столичному кінотеатрі «Київ» відбулася офіційна презентація кінопроєкту «Солодка Даруся». Екранізація роману стала результатом спільної роботи Марії Матіос та кінорежисера Олександра Денисенка. Створення кінопроєкту підтримали Президент України Петро Порошенко, польський режисер Анджей Вайда та мер Києва Віталій Кличко.

Англійською, польською, німецькою, литовською, французькою, італійською, російською, хорватською мовами вийшов роман письменниці «Солодка Даруся»; роман «Майже ніколи не навпаки» – англійською, польською мовами; повісті «Москалиця», «Мама Маріца» – англійською; збірка «Нація» – польською і російською. Роман «Майже ніколи не навпаки» вийшов окремим виданням англійською «Hardly ever otherwise» в Австралії (Bayda Books, 2010), згодом цей переклад було передруковано у Сполученому Королівстві (Glagoslav Publications, 2012). Роман «Солодка Даруся» в польському перекладі 2011 року ввійшов до фіналу літературної нагороди «Ангелус» (Вроцлав) для літератур країн Центральної Європи. Роман «Черевички Божої матері» перекладено німецькою, російською мовами; новелу «Апокаліпсис» – івритом, німецькою, французькою, російською, азербайджанською, вірменською мовами. Новела вийшла окремим виданням англійською мовою в Австралії (Bayda books, 2011).

Твори Марії Матіос опубліковані також сербською, румунською, білоруською, китайською, японською, чеською.



Нині письменниця живе й працює в столиці, де, окрім літературної діяльності, бере активну участь у громадському житті, коментуючи політичні та культурні події. Із грудня 2003 до 17 вересня 2010 року працювала заступником голови Комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка. А з грудня 2012 року – народний депутат України VII скликання від партії «УДАР», пізніше – секретар Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності. Восени 2014 року пройшла у Верховну Раду за списками від Блоку Петра Порошенка.

Роман «Майже ніколи не навпаки», який отримав гран-прі та перше місце на конкурсі «Коронація слова 2007», завершує історико-психологічну трилогію, яку розпочала «Нація», а продовжила «Солодка Даруся». Про перші два романи трилогії письменниця зазначає: «Не треба бути великим психологом, щоб зрозуміти, що моему світогляду і уявленням про сенс літератури більше відповідають «Солодка Даруся» та «Нація». А «Майже ніколи...» – книга про те, що може людське серце, вражене любов'ю і ненавистю, радістю і заздрістю».

У творчості Марія Матіос культивує своє світоглядне кредо: пошук украденого щастя нації та пошук украденого щастя людини. Авторку цікавить мотивація та поведінка людини в екстремальних ситуаціях. На думку Марії Матіос, і висока, і масова література має право на життя, бо тільки тоді літературний процес стане повноцінним. Водночас письменницю турбує, що відбувається в сучасній українській літературі. Зокрема, брак болю, справжніх пристрастей, любові, а не її імітації. Також не вистачає ніжності, образів, сюжетів, роздумів про вічні цінності, смисл життя й вибір людини. Натомість забагато «якання» й мінімум життєвого досвіду.

Письменниця захоплюється психологією, етнографією, городництвом та квітникарством. У літературі для неї існує єдине табу – писати погано.

Із 2008 року Марія Матіос – заслужений працівник культури України.

Твори

Збірки віршів

- «З трави і листя» (1982)
- «Вогонь живиці» (1986)
- «Сад нетерпіння» (1994)

- «Десять дек морозної води» (1995)
- «На Миколая» (1996)
- «Жіночий аркан» (2001)
- «Жіночий аркан у саду нетерпіння» (2007)

Проза

- «Нація» (2001)
- «Життя коротке» (2001)
- «Бульварний роман» (2003)
- «Фуршет» від Марії Матіос» (2003)
- «Солодка Даруся» (2004)
- «Щоденник страченої» (2005)
- «Містер і місіс Ю в країні укрів» (2006)
- «Нація. Одкровення» (2006)
- «Майже ніколи не навпаки» (2007)
- «Москалиця. Мама Маріця – дружина Христофора Колумба» (2008)
- «Кулінарні фіглі» (2009)
- «Чотири пори життя» (2009)
- «Вирвані сторінки з автобіографії» (2010)
- «Армагедон уже відбувся» (2011)
- «Вибране» (2011)
- «Черевички Божої матері» (2013)
- «Приватний щоденник. Майдан. Війна...» (2015)

Нагороди

- 2003 – літературна премія «Благовіст» та премія імені Володимира Бабляка (у галузі публіцистики)
- 2004 – переможець конкурсу «Книжка року» за роман «Солодка Даруся»
- 2005 – Національна премія України імені Тараса Шевченка за роман «Солодка Даруся»
- 2007 – переможець конкурсу «Книжка року» за роман «Майже ніколи не навпаки»
- 2008 – переможець конкурсу «Книжка року» за роман «Москалиця. Мама Маріця»
- 2007 – *гран-прі на конкурсі «Коронація слова» за роман «Майже ніколи не навпаки»*
- 2009 – диплом першого ступеня в номінації «Бестселер» на V Київському міжнародному книжковому ярмарку за книгу «Москалиця»
- 2013 – відзнака «Українсько-японська дружба і співробітництво»
- 2015 – орден Княгині Ольги III ступеня



Я пишу з 6 років. Тому особливого поштовху не було й найпершого твору не пам'ятаю. А до публікацій дійшла завдяки конкурсу «Коронація слова», який відбувся в 2000 році. Завдяки другому місцю вийшла друком книга «Мерці», у перевиданні – «Пастка для жар-птиці». Учителів у літературі у мене немає як таких. Є улюблені письменники, але ніколи нікого не наслідувала.

Відпочиваю я в роботі, бо для мене справжня насолода і відпочинок, коли я можу сісти за комп'ютер, закрити за собою умовні двері й поринути в свій світ.

Натхнення – це відмовка для лінивих, можна сказати – «у мене немає натхнення» – і не робити нічого. Тому для мене немає поняття натхнення, мене надихає все. Якщо живеш у рожевих окулярах, то губишся в цьому світі. Я вважаю, що треба пройти багато етапів, коли тебе обманюють, коли в тебе визріває душа. Це в книжках у мене є, я хочу і надалі про це говорити. Я взагалі колись казала, що найкращі письменники з'являються від того, що вони вміють страждати і вміють тримати удар. Усі мої герої, зрештою, вчать тримати удар.

Захоплення – анімація, мандрівки, малювання, вишивання бісером, гра на гітарі, плавання з аквалангом... На запитання: «Чи вмієте Ви грати на роялі?» відповідаю: «Не знаю, треба спробувати...»

Народилася Ірен Роздобудько (справжнє ім'я – Ірина Віталіївна Роздобудько) 3 листопада 1962 року у Донецьку. Вищу освіту здобула у Київському державному університеті імені Тараса Шевченка на факультеті журналістики. Попри журналістське ремесло, у якому сягнула кар'єрних вершин жіночих глянців (була редактором журналу «Наталі», головним редактором «Каравану історій»), працювала офіціанткою, Снігуронькою, шпехталмейстером у цирку, методистом у кінотеатрі, кіномеханіком у відеосалоні, диктором радіогазети металургійного заводу... Останнім часом письменниця викладає в Інституті екранних мистецтв на курсах сценарної майстерності та режисерів.

Авторка, за сценаріями якої знято вже 12 фільмів, зізнається, що колись зовсім не володіла українською мовою. Зробивши свідомий вибір, вона рік мовчала, після чого не лише заговорила, а й почала писати виключно рідною мовою. Так з'явилося в сучасній українській літературі нове ім'я – Ірен Роздобудько, нині вона одна з найтитолованіших авторів. Сьогодні в доробку відомої письменниці детективи-трилери, психологічна проза, роман-алюзія, політична сатира, нон-фікшн, лірична поезія, веселі й пізнавальні твори для дітей. А передував усьому строкатий життєвий досвід.

Відомою письменницю зробили вже перші романи, які, хоч і називають «жіночими», та не розцінюють як легковажне читиво. Особистість кожної героїні яскрава, на її долю часто випадають страждання, витримати які, здається, неможливо. Герої творів Ірен Роздобудько переживають страждання не лише в коханні, а й у роботі, у творчості, взагалі у житті. Доля звичайної жінки і самотнє відображення стосунків між людьми загалом – ось що найбільше приваблює в романах авторки.



**Ірен
Роздобудько**

Твори Ірен Роздобудько виходили друком у видавництвах «Махаон-Україна», «Нора-Друк», «Фоліо», «Піраміда», «Кальварія», «Грані-Т», «Клуб сімейного дозвілля». Майже всі романи перекладено і видано російською мовою. А бестселер «Гудзик» – ще й англійською, та, окрім того, за його мотивами знято фільм.

Має відзнаку «Золотий письменник України» (2012).

Твори Романи

«Пастка для жар-птиці» (2000), «Мерці» (2000), «Ескорт у смерть» (2002, 2007), «Ранковий прибиральник» (2004), «Він: Ранковий прибиральник. Вона: Шості двері» (2005), «Гудзик» (2005, 2011, 2015), «Дванадцять, або Виховання жінки в умовах, непридатних до життя» (2006, 2012), «Зів'ялі квіти викидають» (2006), «Останній діамант міледі» (2006), «Амулет Паскаля» (2007, 2009), «Оленіум» (2007, «Оленіада», 2014), «Переформулювання» (2007), «Все, що я хотіла сьогодні...» (2008), «Дві хвилини правди» (2008), «Гра в пацьорки» (2008), «Перейти темряву» (2010), «Мандрівки без сенсу і моралі» (2011), «Я знаю, що ти знаєш, що я знаю» (2011), «Пригоди на острові Клаварен» (2011), «Якби» (2012), «Арсен» (2012, 2017), «Лікарняна повість» (2012), «Зроби це ніжно» (2013), «ЛСД: Лицеї слухняних дружин» (2013), «Одного разу» (2014), «Подвійна в чотири руки» (2014), «Гудзик-2. Десять років по тому» (2015), «Тут і тепер» (2016), «Прилетіла ластівочка» (2018)

Фільмографія

«Гудзик», «Почати з початку. Марта», «Зів'ялі квіти», «Темничий острів», «Пастка»

Поетичні збірки

«Штрих на чорній цераті» (1989), «Ангели на дротах» (1994)

Дитячі книги

«Коли оживають ляльки» (2007), «Пригоди на невідомому острові» (2010)

Нон-фікшн

«Ірен Роздобудько про Блеза Паскаля, Вольфі Моцарта, Ганса Андерсена, Катрусю Білокур та Чарлі Чапліна» (2007), «Кіно на папері» (2016)

Нагороди

2000 – друга премія на конкурсі «Коронація слова» за роман «Пастка для жар-птиці»

2004 – перша премія на конкурсі «Коронація слова» за роман «Гудзик»

2009 – диплом на конкурсі «Коронація слова» за п'єсу «Вбити наречену»

2011 – спеціальна відзнака на конкурсі «Коронація слова» за кіносценарій «Садок вишневий» (разом із О. Саніним)

2012 – відзнака «Золотий письменник України»

2019 – фіналіст Шевченківської премії в номінації «Література»



Свобода, воля, любов, щастя – це вся філософія нашого життя. Власне вона й формує мої мистецькі смаки і мене як письменника і режисера. Чи щаслива я людина? Гріх нарікати. Слід радіти тому, що Бог дає. А я сьогодні займаюся улюбленою справою, і мій принцип у мистецтві – не бути і не стати з часом занудним. А художнє завдання, яке ставлю перед собою, – завжди бути цікавим.

Про мою місію письменника і «вписаність» у сучасний літературний та театральний процес краще розкажуть прийдешні покоління. А нині мій ідеальний читач та глядач – той, хто купує мої книжки, ходить на мої вистави, дивиться мої фільми.

Український режисер, сценарист та письменник Андрій Аркан (справжнє ім'я – Тимчишин Андрій Богданович) народився 8 липня 1964 року у Львові. У 1982 році вступив до Київського державного інституту театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Карого, де навчався на актора драматичного театру і кіно. Отримавши першу освіту, на цьому не зупинився і в 1996 році здобув другу в цьому ж виші, уже на режисерському факультеті.

Працював актором Рівненського обласного музично-драматичного театру ім. М. Островського, Львівського молодіжного театру, Львівського духовного театру «Воскресіння», режисером редакції молодіжних програм ЛТБ.

Із 2008 року є фундатором і керівником громадської організації «Кіновізія», яка розробляє освітні програми у сфері екранних мистецтв, проведення кінофестивалів. Є одним із засновників Міжнародного кінофестивалю для молоді «Кіномаршрут/Cinemaway».



**Андрій
Аркан**

Андрій Аркан друкувався у видавництві «Фоліо».

Своїми літературними авторитетами вважає Федора Достоєвського, Лесю Українку, Івана Котляревського.

Хобі автора – подорожувати, кататися на велосипеді та читати.

Твори
Кіносценарії
«Львів'янка»
«Він. Вона. Львів»
«Об'єкт»

«Пінзель»
«Справа № 270»

Преса
«У полоні печалі»

Романи
«Батяр з Клепарова» (2017)
«Я, Іоанн...» (готується до друку)

Нагороди
2011 – диплом на конкурсі «Коронація слова» за кіносценарій «Львів'янка»
2013 – друга премія на конкурсі «Коронація слова» за кіносценарій «Він. Вона. Львів»
2016 – друге місце на фестивалі сценарної майстерності «Кіноскрипт» за кіносценарій «Справа № 270»
2018 – спеціальна відзнака на конкурсі «Коронація слова» за кращий твір про І. Г. Пінзеля – роман «Я, Іоанн...»
2019 – спеціальна відзнака на конкурсі «Коронація слова» за твір про В. М. Івасюка – п'єсу «У полоні печалі»



Мені хотілося, щоб у фільмі «Будинок «Слово» його мешканці ніби самі розповідали про себе, сусідів, стосунки. Тому велику увагу при укладенні сценарію я з Любов'ю Якимчук, до речі, письменницею, родом із Луганська, звернув на спогади письменницьких родин. Це були генії, не побоюся цього слова. І, коли вони всі були під одним дахом, це був неймовірний електричний заряд, неймовірний синтез енергії, фантазії, дискусій, суперечок і творчості. Двадцять років були часом розквіту культури, поезії, театру тощо. Безумовно, радянська влада всіма силами намагалася направити потужну енергію на освітування комуністичних ідеалів. Згодом розгорнувся двобій між советськими спецслужбами та письменниками із руйнуванням особистості, маніпулюванням, психологічним та фізичним тиском. Усі ці механізми зараз використовуються в гібридній війні Росії проти України, але більш досконало – у зв'язку з розвитком інтернету, соціальних мереж і телебачення. Але основи цього тиску, я гадаю, були закладені в будинку «Слово» в Харкові.

Кінорежисер Тарас Миколайович Томенко народився 6 лютого 1976 року у місті Києві. Закінчив філологічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка та Київський державний інститут театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Карого.

Створив низку гостросоціальних короткометражних і документальних фільмів, де висвітлено життя маргінальних соціальних груп людей, про які часто забувають, як от: діти, народжені в тюрмах («Мамочки»), безпритульні («Тир», «Ліза»).

У 2015 році кіносценарій «Будинок «Слово» Любові Якимчук і Тараса Томенка отримав першу премію на Міжнародному літературному конкурсі «Коронація слова». Документальний фільм «Будинок «Слово» про митців «розстріляного відродження», які проживали в будинку «Слово» в Харкові у 30-ті роки ХХ століття, вийшов у 2017 році. 99% фільму – це пряма мова письменників, матеріали справ, формулярів, допитів, наклепів, листів, спогадів,



**Тарас
Томенко**

творів тощо. Прем'єра повнометражного художнього фільму «Будинок «Слово» запланована в 2019 році.

У 2018 році Тарас Томенко став членом Української кіноакадемії та тридцять шостим представником української кіноіндустрії в Європейській кіноакадемії (European Film Academy).

Твори
Фільмографія
Короткометражні фільми
«Бійня» (1998)

«Тир» (2000)
«Пересохла земля» (2004)

Документальні фільми

«Ліза» (2006)
«Мамочки» (2007)
«Будинок «Слово» (2017)

Художній фільм

«Будинок «Слово» (2019)

Нагороди

2001 – приз Нью-Йоркської кіношколи на Міжнародному кінофестивалі Берлінале 2001 р. у м. Берліні за фільм «Тир»

2005 – перше місце на Всеукраїнському молодіжному кінофестивалі «На хвилях зачарованої Десни» за фільм «Пересохла земля»

2006 – призи за «Найкращий фільм» і «Найкращу операторську роботу» в категорії «Професійний неігровий відеофільм» на фестивалі «Відкрита ніч» за фільм «Ліза»

2015 – перша премія на конкурсі «Коронація слова» за кіносценарій «Будинок «Слово» (у співавторстві з Любою Якимчук)

2018 – «Золота дзига» в категорії «Найкращий документальний фільм» за фільм «Будинок «Слово» (у співавторстві з Любою Якимчук)